

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

Αγωνιστική Συσπείρωση

Νέας Σμύρνης

Να αλλάξουμε ριζικά το τοπίο στη ΔΟΕ

Με τις/τους εργαζόμενες/ους και τη νεολαία ενάντια στην αυταρχική αντιεκπαιδευτική αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης

Για τα δικαιώματά μας στον μισθό, στην εργασία, σε αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, για αξιοπρέπεια και παιδαγωγική ελευθερία

Για να νικήσουμε εμείς
και οι ανάγκες μας!

Συμμετέχουμε μαζικά στις ΓΣ και τις εκλογές για αντιπροσώπους για την 93η ΓΣ της ΔΟΕ –

στηρίζουμε/ψηφίζουμε τις Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις Κρίσιμη η 93η ΓΣ αντιπροσώπων για μια νικηφόρα αγωνιστική πορεία του κλάδου

Το συνέδριο της ΔΟΕ, η 93η ΓΣ αντιπροσώπων της ΔΟΕ και οι εκλογές για νέο ΔΣ της ΔΟΕ διεξάγονται μπροστά στην ανελέητη επίθεση που δέχεται η δημόσια παιδεία και η εργασία μας από Κυβέρνηση - ΕΕ - ΟΟΣΑ. Οι εργαζόμενες/οι βρισκόμαστε αντιμέτωπες/οι με το δόγμα 6/13/72, 6 μέρες δουλειάς, 13 ώρες την ημέρα, μέχρι τα 72 έτη, με μισθούς εξευτελιστικούς και με την ακρίβεια να γιγαντώνεται και να τους καταβροχθίζει στα μέσα του μήνα. Ειδικά εμείς οι εκπαιδευτικοί καλούμαστε να δουλεύουμε ως φοβισμένοι, υποταγμένοι υπαλληλίσκοι χωρίς δικαιώματα, σε συνθήκες ανελέητου αξιολογικού ανταγωνισμού, σε καθεστώδες απειλών, εκβιασμών, αυθαιρεσιών και πλατφορμών καταγγελιών, σε ένα σχολείο κατηγοριοποιημένο, ιδιωτικοποιημένο και εμπορευματοποιημένο όπως και η πλειοψηφία των κοινωνικών αγαθών.

Απέναντι σε αυτό το δυστοπικό σενάριο ζωής σηκώσαμε ανάστημα, μπλοκάρουμε, καθυστερήσαμε, αναχαιτίσαμε όσα ήταν κανονισμένα να γίνουν για μας, χωρίς εμάς...

Η αντίσταση του μαχόμενου εκπαιδευτικού κινήματος στην αξιολόγηση έχει καθυστερήσει το σύνολο της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής. Αν την κρίσιμη ώρα που η κυβέρνηση όξυνε την επίθεση και κρινόταν η συνέχιση του αγώνα, είχαμε ακολουθήσει το σχέδιο «παράδοσης των όπλων» των ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ, με την επαίσχυντη απόφαση του Μαρτίου που «παπαγάλιζε» τις απειλές του Κατσαρού δια στόματος

συνδικάτου, και πρότεινε ανύπαρκτες εναλλακτικές, τώρα κυβέρνηση και ΥΠΑΙΘΑ θα ακόνιζαν τα μαχαίρια γενικεύοντας τις εξετάσεις PISA, εφαρμόζοντας τη γονεϊκή επιλογή σχολείου, την κατάταξη και κατηγοριοποίησή τους, η αξιολόγηση θα ήταν καθεστώς βάζοντας σε αμφισβήτηση ακόμα και τη μονιμότητα.

Αντίθετα, ως **Παρεμβάσεις**, επιλέξαμε να πρωτοστατήσουμε στον συντονισμό των πρωτοβάθμιων εκπαιδευτικών σωματείων, θέσαμε το μέγιστο καθήκον να προκηρύξουν τα ίδια Απεργία Αποχή ώστε να ανοίξουν τον δρόμο της ελπίδας για να μην παραδοθεί ο κλάδος στην απογοήτευση και την ηττοπάθεια και συρθεί στις διαδικασίες της αξιολόγησης. Γι' αυτό και αντιπαρατεθήκαμε με τις δυνάμεις της ΑΣΕ/ΠΑΜΕ γιατί έθεταν συνεχώς εμπόδια όρων και προϋποθέσεων, απαιτώντας στην αρχή καταστατικές απαρτίες, μετά μαζικές ΓΣ, μετά προκήρυξη της ΑΑ μετά τις ολομέλειες προέδρων σε ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, αρνούμενες στην ουσία να πάρουν τα σωματεία την υπόθεση της συνέχισης του αγώνα στα χέρια τους γι' αυτό και αρνούσαν τον συντονισμό τους, όταν κρινόταν αυτό ακριβώς.

Όμως, επειδή δεκάδες Σύλλογοι ΠΕ και ΕΛΜΕ δεν περίμεναν αλλά εφάρμοζαν την ΑΑ και χιλιάδες νεοδιόριστοι σε όλη τη χώρα την υπέγραψαν στα σχολεία τους και γίνονταν φάρος ελπίδας ακόμα και στους συλλόγους που δεν είχαν πάρει αποφάσεις, δημιούργησαν και τροφοδότησαν ένα ρεύμα αυτοπεποίθησης και αγώνα

που έδωσε νόημα στη μαζική συμμετοχή στις ΓΣ και το δρόμο για να πάρει ο κόσμος την υπόθεση στα χέρια του. Γι' αυτό γιγαντώθηκε το ρεύμα που πανελλαδικά απαιτούσε «κάν' το όπως τα πρωτοβάθμια» και πλημμύρισαν οι Γενικές Συνελεύσεις με μια πρωτόγνωρη εξέγερση της βάσης των εκπαιδευτικών.

Έτσι, φτάσαμε στην επαναπροκήρυξη από την ολομέλεια προέδρων και την ομόφωνη στήριξή της από το ΔΣ της ΔΟΕ. Αυτή η γραμμή λείπει από το συνδικάτο και σε όλα τα υπόλοιπα ζητήματα, η γραμμή του αποφασιστικού αγώνα που θα μιλήσει εφ' όλης της ύλης, με όρους ανατροπής της επίθεσης και επιθετικής διεκδίκησης ζωής αξιοβίωτης.

Γιατί ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ στη ΔΟΕ και οι αντίστοιχες παρατάξεις τους στην ΑΔΕΔΥ και τη ΓΣΕΕ, αρνούνται κάθε κλαδικό και πανεργατικό αγώνα για το μισθό, τη σύνταξη, ενάντια στην ακρίβεια, για τα δικαιώματα, τους διορισμούς, το ωράριο, το σχολείο και την παιδαγωγική ελευθερία. Γι' αυτό καταψήφισαν την απεργία στις 17/4 στην ΑΔΕΔΥ και την απεργία στις 28/2 στη ΓΣΕΕ σε μια στημένη κοκορομαχία εξυπηρέτησης της κυβέρνησης της ΝΔ και της αντιλαϊκής πολιτικής της, για να μην γίνει ποτέ το εργατικό κίνημα δυνατός αντίπαλος, ικανός να νικά. Γιατί έχουν πολιτική πρόσδεση, η καθεμιά με τον ιδιαίτερο δικό της τρόπο στα συμφέροντα του κεφαλαίου, ώστε ο μόνος ρόλος που μας προορίζουν είναι του ψηφοφόρου για να εναλλάσσονται τα αστικά κόμματα στις κυβερνήσεις αλλά η πολιτική τους να μην αμφισβητείται ποτέ.

Αλλά και η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ από τη μεριά της αρκείται σε κινητοποιήσεις συμβολικές, ακόμα και οι απεργίες που προτείνει κινούνται στα όρια της διαμαρτυρίας, δεν εντάσσονται σε ένα συνολικό σχέδιο αγώνα με προοπτική ανατροπής της επίθεσης. Αντίθετα, αποφεύγει να συναντηθούν οι αγώνες, χαρακτηριστικό παράδειγμα οι φοιτητικές κινητοποιήσεις που η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ καταψήφισε όλες μας τις προτάσεις ακόμα και για απογευματινά πανεργατικά συλλαλητήρια ενώ πολύ περισσότερο δεν συμφώνησε σε πανεργατικές απεργίες μαζί με τους φοιτητές και τα πανελλαδικά συλλαλητήρια, ούτε από κοινού με τις απεργίες στην υγεία και τα μπλόκα των αγροτών. Στάθηκε και στέκεται απέναντι στην προσπάθεια ενοποίησης των απεργιακών μετώπων και της γενίκευσης της σύγκρουσης με την κυβέρνηση και την πολιτική κυβέρνησης ΕΕ κεφαλαίου. Γι' αυτό όλα «τα κρεμάει» στις εκλογές, καλώντας τους εργαζόμενους να βγάλουν συμπεράσματα και να τα καταθέσουν στις κάλπες αντί να τα μετατρέψουν σε όξυνση της πάλης τους.

Γι' αυτό η ενίσχυση των Παρεμβάσεων Κινήσεων Συσπειρώσεων στις εκλογές για αντιπροσώπους στην 93η ΓΣ της ΔΟΕ σε κάθε Σύλλογο ΠΕ σε όλη τη χώρα, η ενίσχυση του ανεξάρτητου, ταξικού ριζοσπαστικού ρεύματος και η ήττα του κυβερνητικού κρατικού συνδικαλισμού της συναίνεσης και της υποταγής, είναι όσο ποτέ άλλοτε αναγκαία. **Επιδιώκουμε να πάμε στο συνέδριο της ΔΟΕ με περισσότερες/ους αντιπροσώπους εκλεγμένους/ους για να μην επιτρέψουμε να έχουμε μια νέα «παράδοση» των όπλων αλλά για:**

- Να υπάρξει **αγωνιστική απόφαση** από την 93η ΓΣ της ΔΟΕ ενάντια στην αξιολόγηση με προκήρυξη Απεργίας Αποχής και στάσεων εργασίας από την ατομική αξιολόγηση από την 93η ΓΣ και συνολικά της συντηρητικής αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης σε συνδυασμό με αποφασιστικό πολύμορφο απεργιακό αγώνα διαρκείας για τους μισθούς και τα δικαιώματά μας με απεργίες, συγκεντρώσεις, αποκλεισμούς από την αρχή της χρονιάς και με κέντρο τις ΓΣ των σωματείων μας.

- Να **ενισχυθεί η γραμμή των Παρεμβάσεων στο ΔΣ της ΔΟΕ για ένα συνδικάτο με αγωνιστική ενότητα και νικηφόρους αγώνες**, που επιδιώκει, τροφοδοτεί κι εξασφαλίζει τη συμμετοχή των εργαζομένων, που αντιπαλεύει την ανάθεση, που δε φοβάται τη δράση των πρωτοβάθμιων σωματείων, αντίθετα την ενισχύει, για ένα συνδικάτο που υπηρετεί τα συμφέροντα της πληττόμενης πλειοψηφίας, των εκπαιδευτικών και των μαθητών, του δημόσιου σχολείου κόντρα στις επιταγές της αγοράς, του κεφαλαίου, των κυβερνήσεων που το υπηρετούν και των επιταγών των υπερεθνικών οργανισμών ΕΕ και ΟΟΣΑ.

Στον αντίποδα ενός συνδικάτου που προετοιμάζουν ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ με τις υβριδικές εκλογές και με αποδοχή του νόμου Χατζηδάκηπου θα λειτουργεί εξ αποστάσεως, θα ψηφίζει εξ αποστάσεως, θα συνέρχεται εξ αποστάσεως, δε θα αγωνίζεται και δε θα απεργεί, ένα συνδικάτο με ψηφισαντες αλλά όχι συμμετέχοντες, που δε θα έχει ενεργά μέλη παρά μόνο πελάτες-ψηφοφόρους. Συνδικάτα με ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, ηλεκτρονικές συνελεύσεις, συνδικάτα εταιρείες δημοσκοπήσεων και όχι μάχιμα όργανα της ταξικής πάλης. Συνδικάτα της παράλυσης και της ακύρωσής τους, άμαζα, άφωνα, άνευρα. **Ας μην ξεχνάμε ότι συναίνεσαν στα σχέδια Κεραμέως** για την μετατροπή των Συλλόγων ΠΕ και των ΕΛΜΕ σε τηλεσωματεία και συμμετείχαν στις εκλογές παρωδία για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, όπου **ο κλάδος μαζικά τους γύρισε την πλάτη** σε ποσοστό 70%.

- Να **ενισχυθεί η γραμμή των Παρεμβάσεων στο ΔΣ της ΔΟΕ για ένα συνδικάτο που θα είναι στο πλευρό** της αναπληρώτριας και του αναπληρωτή στη διεκδίκηση μόνιμων διορισμών και ίσων δικαιωμάτων στην άδεια, στην ασθένεια, στην κύηση, στη γονική μέριμνα, στο πλευρό της νεοδιόριστης και του νεοδιόριστου στον αγώνα για τη μονιμοποίησή της/του, στο πλευρό των συναδελφισσών και των συναδέλφων των ειδικοτήτων στη διεκδίκηση οργανικών θέσεων ώστε να πάψουν να μετρούν χρόνια αναπλήρωσης, στο πλευρό των νηπιαγωγών για τη μείωση του ωραρίου με βάση τα χρόνια υπηρεσίας τους και των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής απέναντι στην επίθεση που δέχεται η ειδική αγωγή κι εκπαίδευση, στο πλευρό όλων ασχέτου χρόνων υπηρεσίας και εργασιακής συνθήκης ενάντια στην αξιολόγηση και την πειθάρχηση, για μισθούς και συντάξεις αξιοπρέπειας.

Για συνδικάτο και σωματεία που ενώνουν, παλεύουν, νικούν! Να αλλάξουμε ριζικά το τοπίο στην ΔΟΕ! Γιατί βρισκόμαστε εν μέσω ενός πραγματικού πολέμου...

Η επίθεση της Ν.Δ. στους εργαζόμενους συνεχίζεται με τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία να οδηγείται στη φτωχοποίηση με την τεράστια ακρίβεια, την ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αγαθών (υγεία, εκπαίδευση, πολιτισμός, συγκοινωνίες) να αυξάνει τα κέρδη των λίγων σε βάρος των πολλών. Με το νέο μισθολόγιο – φτωχολόγιο, το νέο σύστημα με μπόνους παραγωγικότητας για τους Δ.Υ με «κλειδί» το νέο σύστημα αξιολόγησης, τους χιλιάδες πλειστηριασμούς και τις υπέρογκες αυξήσεις των ενοικίων, με αντεργατικούς νόμους και νέους ποινικούς κώδικες ποινικοποιούν τη δράση των σωματείων. Η «ανάπτυξη» τους, η λεηλασία φύσης και ανθρώπων, σκορπά φτώχεια και θάνατο!

Η εμπλοκή της κυβέρνησης στον πόλεμο σε Ουκρανία και Μ. Ανατολή, η στήριξη του κράτους δολοφόνου του Ισραήλ ενάντια στον Παλαιστινιακό λαό, η πρόσδεση στον ιμπεριαλισμό ΗΠΑ και συμμάχων τους και η δήλωση του επικεφαλής του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου ότι η Ε.Ε. μπαίνει σε περίοδο «οικονομίας πολέμου» μόνο κινδύνους και χειροτέρευση της ζωής μας επιφυλάσσουν.

Πρωθείται αντιεκπαιδευτική μετάλλαξη του δημόσιου σχολείου...

Με νέα αντιεκπαιδευτική επέλαση κυβέρνηση, ΕΕ, ΟΟΣΑ, με ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, ένταση των ταξικών φραγμών για τους μαθητές, χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και πειθάρχησή τους, αφαίρεση κάθε στοιχείου δημοκρατικής λειτουργίας του συλλόγου διδασκόντων. Με την αξιολόγηση σχολείων και εκπαιδευτικών, την ελεύθερη επιλογή σχολείου, τον διαγωνισμό ΑΣΕΠ, με ιδιωτικά ΑΕΙ με παράκαμψη του άρθρου 16 του Συντάγματος, με εθνικό απολυτήριο με υπολογισμό βαθμών και Τράπεζα Θεμάτων και στις τρεις τάξεις του Λυκείου και εξετάσεις για την εισαγωγή στα ΑΕΙ, με τη νέα έκθεση του ΟΟΣΑ, με τη σύνδεση της αξιολόγησης με την απόδοση των μαθητών (εξετάσεις PISA και άλλες), με την κυριαρχία του δεσποτισμού και του ολοκληρωτισμού.

Αλλά η αξιολόγηση, βασικό όχημα για να προωθηθούν τα παραπάνω, έχει δεχτεί σοβαρό πλήγμα

Για τέταρτη χρονιά το ΥΠΑΙΘ προσπαθεί να επιβάλει την αξιολόγηση και παρόλο που έχει τη στήριξη των δυνάμεων του κυβερνητικού, κρατικού συνδικαλισμού της συναίνεσης και της υποταγής (ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ), ο κλάδος συνεχίζει να μην παραδίδεται. Δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί συνεχίζουν στον δρόμο του αγώνα, συντάσσονται με την απεργία αποχή. Το υπουργείο με 14 δικαστικές προσφυγές, απειλές, εκβιασμούς των νεοδιοριστών, εντολές καθαίρεσης διευθυντών γιατί ασκούν το δικαίωμά τους να απεργούν και συστράτευση όλης της εκπαιδευτικής ιεραρχίας, επιχειρεί να επιβάλει την αξιολόγηση. Δεν τα καταφέρνει! Η απεργία αποχή με τις συνεχείς επαναπροκηρύξεις από τα σωματεία μας είναι ισχυρό όπλο και θα γίνει ο εφιάλτης πολλών! Τα πρωτοβάθμια σωματεία, οι Σύλλογοι ΠΕ και οι ΕΛΜΕ, με το συντονισμό τους βαδίζουν τον δρόμο του αγώνα και της ενότητας στη βάση.

...και καλούμαστε να αποφασίσουμε τι είδους Συνδικάτο θέλουμε.

Θέλουμε ένα συνδικάτο που θα καθοδηγείται από την εκάστοτε κυβερνητική παράταξη, θα υπηρετεί τα κυβερνητικά σχέδια, ένα συνδικάτο που ισχυρίζεται ότι «δεν τραβάει ο κόσμος», «ότι δεν καταλαβαίνει», «ότι θα παραδοθεί στην επόμενη στροφή» κι αυτό γίνεται το άλλοθι για ταπεινωτικές υποχωρήσεις και ήττες, ένα συνδικάτο που θα υποτάσσεται στον κομματικό σχεδιασμό και θα μετατρέπεται σε παρακολουθητή στο απολύτως προβλέψιμο σχέδιο του κυβερνητικού συνδικαλισμού, ένα συνδικάτο των συμβολικών διαμαρτυριών ή ένα συνδικάτο που θα υπηρετεί τα συμφέροντα των εργαζομένων, ακηδεμόνευτο από το κράτος και τους μηχανισμούς του και θα είναι ελεύθερο να συγκρουστεί και να νικήσει; Θέλουμε ένα συνδικάτο νίκης ή ήττας; Συμβιβασμού ή αγώνα; Ένα συνδικάτο που να εννοεί αυτά που λέει και τα κάνει πράξη ή ένα συνδικάτο που οι διακηρύξεις του να προδίδονται από τις πρακτικές του;

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, για όλους αυτούς τους λόγους καλούμε να ενισχυθεί το ρεύμα των Παρεμβάσεων σε κάθε Σύλλογο ΠΕ σε όλη τη χώρα.

Να ενισχυθεί αποφασιστικά ο μοναδικός απρόβλεπτος και συνεπής παράγοντας του ανεξάρτητου, ταξικού, αυτόνομου ρεύματος των Παρεμβάσεων, με αμεσοδημοκρατικές και αντιιεραρχικές συλλογικές διαδικασίες στην ίδια τη δομή του, που δεκαετίες τώρα χαλάει τα σχέδια των αντιεκπαιδευτικών κυβερνητικών πολιτικών. Καλούμε όλες και όλους τις/τους συναδέλφους που μαζί δίνουμε τη μάχη της αξιολόγησης, τις μικρές και μεγάλες μάχες μέσα και έξω από τα σχολεία, που μαζί γεμίσαμε τις αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων, να συνεργαστούν με τα σχήματά μας, να δημιουργήσουν νέα σχήματα εκεί που δεν υπάρχουν, να στείλουμε μήνυμα αγώνα και αντίστασης στην κυβέρνηση, μήνυμα αγωνιστικής στροφής για το συνδικάτο.

Γιατί έχουμε ανάγκη ένα συνδικάτο που θα αγωνίζεται, θα οργανώνει την πάλη, θα νικά!

Γιατί...ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!